

متن پرسش

با عرض سلام: مدتی است سوالی به شدت ذهن من رو مشغول کرده. اینکه آیا دعا کردن مراتب دارد؟ یعنی مثلا اولیای خدا و عرفا برای برطرف شدن حوائج دنیوی خود دعا نمی کنند؟ در بسیاری از کتب برجسته دینی، دعاهایی داریم برای درمان بیماری ها، وسعت رزق، ادای قرض و ... آیا این شکل از دعا کردن مخصوص عوام الناس است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خداوند در آیه‌ی ۷۷ سوره‌ی فرقان می‌فرماید: «قُلْ مَا يَعْجَبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ» بگو که اگر دعای شما نبود خدا به شما چه توجه و اعتنایی داشت؟ پس همه نیازمند خداوند هستند و همه دعا می‌کنند. آری! بعضی انسان‌ها به مرحله‌ای می‌رسند که متوجه می‌شوند خداوند به طور طبیعی نیازهای مادی‌شان را فراهم کرده و چون حبّ دنیا و حرص دنیایی ندارند، تقاضای دنیای بیشتر نمی‌کنند. ولی این غیر از دعاهایی است که جنابعالی نام بردید. حتی وسعت رزق را می‌توان به معنای ساده‌تر به دست آوردن رزق گرفت. در هر حال در روایت داریم که خداوند به حضرت موسی «علیه‌السلام» دستور داد که نمک طعام خود را نیز از من بخواه؛ به معنای آن که انسان نباید در اموراتش نسبت به خداوند حالت استقلالی داشته باشد. موفق باشید